Хананеянка - Джерело

Написав Юлія Тонего
П'ятниця, 19 червня 2015, 09:06

"І ось жінка з тих околиць, хананеянка, прийшла і кричала до Нього, кажучи:"Помилуй мене, Господи, Сину Давидів; дочка моя тяжко біснується" Матвія 15:22

Ішла до Нього. Чула вже багато
Про всі ті чудеса, які творив.
Та й як могла всього того не знати?
Народ кругом про Нього говорив.

Всім помагав: зцілялися каліки,
Сліпі ставали зрячими умить,
Звільнялись біснуваті... Йшли без ліку
Чи то біда, чи в кого що болить.

І вона несла біль життя свойого,
Що тягарем важким усю гнітив.
Була готова кинутися в ноги,
Тільки б поміг - її дочку зцілив.

Ішла з тривогою, бо розуміла:
Вона - хананеянка, Він - юдей.
Це було те, що з Ним її різнило
І з них робило двох чужих людей.

Він міг не відповісти. Відвернутись.
Не глянути у сторону її.
Могло, чого жадала, не відбутись,
Але ішла - біда була в сім'ї.

Всім серцем сподівалася на чудо.
Такою материнська є любов,
Що, може, і надії вже не буде,
А мама вірити у диво буде знов.

Побачила Його іще здалека
І закричала: "Змилуйся, Господь!
Дочка біснується - це так нелегко.
Зціли, прошу! Ти мимо не проходь!"

А Він - ні слова. Що так буде - знала.
Але куди іще, до кого йти?
І вслід Йому кричала і кричала...
Аж учні кажуть: "Згляньсь, відпусти,

Бо так кричить за нами всю дорогу".
Ісус же відповідь таку їм дав:
"Лиш до загублених овець народу Свого

Отець Мене на землю цю послав".

Вона ж до Нього підійшла, вклонилась
І каже: "Господи, допоможи".
О, як надіялась на Його милість!
Благало серце: "Дочку розв'яжи!"

"Не гоже, жінко, хліб в дітей забрати
Й віддати псам". Чи думала вона,
Що може Він до неї так казати?
Що буде отака принижена?

Але дочка так тяжко біснувалась...
І віра в серці знову ожила.
"Господь, і пси їдять, що позосталось,
Ті крихти, які падають з стола".

Тоді сказав до неї: "Віра в тебе
Така велика! Хай же буде так,
Як просиш в Мене про свою потребу".
На серці зразу легко стало як!

Вона отримала, чого жадала,
Бо видужала дочка в той же час.
Й хананеянка та сама пізнала
Божу любов, в Нім явлену до нас.
****
Якщо і ти її пізнати хочеш,
Із вірою до Нього поспіши.
Хай серце в безнадії не тріпоче,
Скажи Йому: "Ісусе, поможи!

Ти забери тривогу, біль, страждання,
Бо так вже змучилась моя душа".
А, може, тобі треба покаяння?
Тоді також до Нього поспішай!

Він тягарі провин усіх знімає,
Лиш вір, як хананеянка ота.
Ти знай: до тих любов Отця безкрая,
Хто з вірою приходить до Христа.